

การพัฒนาความสามารถในการประกอบกิจกรรมของผู้ป่วยจิตเภท
โดยใช้โปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพตามทฤษฎี Sensory Integration

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชางานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2551

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

การพัฒนาความสามารถในการประกอบกิจกรรมของผู้ป่วยจิตเภทโดยใช้โปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพตามทฤษฎี Sensory Integration (THE IMPROVEMENT IN THE OCCUPATIONAL PERFORMANCE OF SCHIZOPHRENIA PATIENT USING REHABILITATION PROGRAM BASED ON SENSORY INTEGRATION THEORY)

อินทิรา อะตะมะ 4637528 RSRS / M

ศศ.ม. (งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ปิยะรัตน์ นุชพงษ์ใส Ph.D., วิไล กุศลวิศิษฎ์กุล วท.ม.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลองเพื่อศึกษาผลของโปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพตามทฤษฎี Sensory Integration ต่อการพัฒนาความสามารถในการประกอบกิจกรรมของผู้ป่วยจิตเภท กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยจิตเภททุกประเภทที่เข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน ณ สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ อายุตั้งแต่ 23-57 ปี ซึ่งมีคุณลักษณะตามเกณฑ์การคัดเลือก โดยใช้การจับคู่เพศ อายุ การศึกษา การจำแนกโรค และคะแนนความบกพร่องทางความสามารถในการประกอบกิจกรรม และสุ่มแบบสุ่มเชิงเดียว (Simple random sampling) เพื่อแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบจำนวนกลุ่มละ 16 คน กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมโปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพตามทฤษฎี Sensory Integration เป็นเวลา 4 สัปดาห์ติดต่อกัน สัปดาห์ละ 3 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง กลุ่มเปรียบเทียบได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามโปรแกรมของสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ ได้แก่ การฟื้นฟูทักษะทางสังคม และทักษะการทำงาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพตามทฤษฎี Sensory Integration และแบบประเมิน The Comprehensive Occupational Therapy Evaluation Scale (COTE Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพรรณนา และสถิติวิเคราะห์ ได้แก่ สถิติทดสอบ t-test

ผลการวิจัยพบว่า (1) คะแนนความบกพร่องทางความสามารถในการประกอบกิจกรรมของกลุ่มทดลองหลังการทดลองต่ำกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (2) คะแนนความบกพร่องทางความสามารถในการประกอบกิจกรรมหลังการทดลองของกลุ่มเปรียบเทียบต่ำกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (3) กลุ่มทดลองมีคะแนนความบกพร่องทางความสามารถในการประกอบกิจกรรมต่ำกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (4) กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของผลต่างคะแนนความบกพร่องทางความสามารถในการประกอบกิจกรรมมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สรุปได้ว่าผู้ป่วยจิตเภทที่เข้าร่วมโปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพตามทฤษฎี Sensory Integration มีความสามารถในการประกอบกิจกรรมมากกว่าผู้ป่วยจิตเภทที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามโปรแกรมของสถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์

คำสำคัญ : ความสามารถในการประกอบกิจกรรม / โปรแกรมฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยจิตเภท /
ทฤษฎี Sensory Integration

159 หน้า

THE IMPROVEMENT IN THE OCCUPATIONAL PERFORMANCE OF SCHIZOPHRENIA PATIENT USING REHABILITATION PROGRAM BASED ON SENSORY INTEGRATION THEORY

INTHIRA ATAMA 4637528 RSRS / M

M.A. (REHABILITATION SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES)

THESIS ADVISORS : PIYARAT NUCHPONGSAI, Ph.D.,

WILAI KUSOLVISITKUL, M.Sc.

ABSTRACT

This research is a study of the effects of the improvement in the occupational performance of schizophrenic patients using a rehabilitation program based on sensory integration theory. The sample group is schizophrenic in-patients of Galya Rajanagarindra Institute, 23 – 57 years of age. Matching and simple random methods were used based upon sex, age, education and occupational dysfunction score that consists of 2 groups. There were 16 patients in the experimental group and 16 in the comparison group. The experimental group participated in a rehabilitation program based on sensory integration theory for 4 consecutive weeks, 3 times a week, meeting for 1 hours each session. The comparison group participate in a rehabilitation program at Galya Rajanagarindra Institute including social skills and prevocational skill rehabilitation program. The research instruments are the rehabilitation program based on sensory integration theory and The Comprehensive Occupational Therapy Evaluation Scale (COTE Scale). The data were analyzed using descriptive statistics, and statistical hypothesis test.

The results were : (1) the experimental group had a lower occupational dysfunction score after participating in a rehabilitation program based on sensory integration theory, with a statistical significance of 0.01 ; (2) the comparison group had lower occupational dysfunction score after participating in a rehabilitation program of Galya Rajanagarindra Institute, with a statistical significance of 0.01 ; (3) the experimental group had lower occupational dysfunction score than the comparison group after participating in a rehabilitation program based on sensory integration theory, with a statistical significance of 0.01 ; (4) the experimental group had a the difference of pre-test and post-test score bigger than that comparison group with statistical significance 0.01. So it can be concluded that the Sensory Integration rehabilitation program could improve the occupational performance of schizophrenic patients in a greater extent than what the currently used program of Galya Rajanagarindra institute can do.

KEY WORDS: OCCUPATIONAL PERFORMANCE / REHABILITATION PROGRAM / SCHIZOPHRENIA / SENSORY INTEGRATION THEORY

159 pp.